

Ukrajinské pohádky

Як пес по перець ходив

Пси мали справляти комашню. Але то дуже давно було. Вже всьо накупили, іно забули перцю купити. Ну, і так післали їдного відважного, що вже добре ся на купецтві розумів, ще по перець. Ну, й той не много ся надумував, побіг до skleпу... Та й купив.

Але, не мав де діти, взяв в писок, а то пече, а тут треба борзенько бігти. А він що робити? Та й під хвіст запхав. А тим часом як там запхав, перець ся розігрів, зачав пекти.

Той як зачав втікати, як зачав втікати – і нема го. Не знати, де ся дів, донині. Пси ще ждуть і нині на того, ци найдуть го.

Все гадають, ци не той з перцем, бо ще всьо є, тільки перцю нема. ■

Jak šel pes pro pepř

Jednou chtěli psi uspořádat hostinu. Bylo to už dávno. Všechno nakoupili, jen na pepř zapomněli.

A tak poslali jednoho udatného, co se vyznal v kupectví, pro pepř. Ten dlouho nepřemýšlel a běžel do krámu. Koupil.

Ale že neměl ten pepř kam dát, tak si jej schoval do tlamy. Ono to ale pálí, a pes musí rychle utíkat nazpět. Co má dělat? Tak si jej naspal pod ocas. Pepř

se zahřál a začal pálit ještě víc. Pes se tak rozběhl, že jej dodnes nenašli. Bůhví, kam se poděl. Psi pořád čekají a čekají, hledají ho všude. Pořád hádají: „Není to náhodou ten, či tamten?“ Protože všechno už mají, jen ten pepř jim chybí... ■

Як ворона дістала зі дзбанка води

Дві ворони ходили глядати води, бо їм ся дуже хтіло пити, та не знайшли нігде. Нарешті знайшли десь на кошарі в дзбанку. Та не могли дістати, бо було глибоко.

Єдна ворона полетіла собі далі. Друга ся взяла до дзбанку метати каменики, жеби вода наверх вийшла, і напилася. ■

Jak vrána se napila vody ze džbánu

Dvě vrány šly hledat vodu, protože měly ukrutnou žízeň, ale nikde ji nemohly najít. Nakonec ji našly v ovčíně ve džbánu. Ale zaboha se tam nemohly dostat, protože džbánek byl hluboký. První vrána to vzdala a letěla pryč. Ta druhá však začala do džbánu házet kamínky, aby voda vystoupala nahoru. A napila se. ■

Суперечка пса й кота

В коморі ловив кіт миші, а пес загавкав. Кіт вискочив із комори й закричав:

– Чому положиш мені миші?

Пес відповів:

– Відстрашую лихих людей, щоби нам чого не вкрали.

Кіт на се:

– Овва! Важне діло!
– Чому ні? – каже пес. – Як не буду брехати, злодій вкраде хліб.

– Гм; – говорив з погордою кіт, – мене господар більше цінить, бо я бережу йому хліб перед мишами. А ти що? Пильнуеш його перед мишами?

Пес закликав:

– Ні, коте, мене господар більше цінить, бо я стережу його ціле майно.

– Ні, таки мене! – опирався кіт.

– Мене! – боронився пес.

I tak oba sperečali sa, doki ne prišli zlodii i zakrali vse zi svitlici, a v komori miši z'ili chleb. Pes, ni kit ne čuli ničogo.

Господар розлютився та прогнав пса й кота. ■

Jak se pes a kočka hádali

Kočka chytala v komoře myši. Najednou zaštěkal pes. Kočka vyskočila z komory a křičí:

„Pročpak mi plašíš myši?“

Pes na to:

„Odstrašuju zlé lidi, aby nám něco neukradli.“

Kočka povídá:

„Jé, to je mi vskutku důležitá práce!“

„Jakpak by ne,“ říká pes, „když nebudu štěkat, zloděj ukradne chleba.“

„Hm,“ pohrdavě zamručela kočka. „Mě si hospo-

dář cení víc, protože já mu chráním chleba před hlodavci. A ty? Chráníš chleba před myši?“

Pes křičí:

„Ne, kočko, mě si hospodář víc cení, protože já mu střežím veskerý majetek.“

„Ne, mě!“ vzdoruje kočka.

„Mě!“ brání se pes.

A tak se oba hádali, až přišli zloději a ukradli všechno ze světlice a v komoře myši snědly chleba. Pes ani kočka nic neslyšeli.

Hospodář se rozzlobil a oba vyhnal. ■

